

Laila Stemmler Hansen er blevet udfordret af Michala Petris fløjte. Denne skingre hidsigprop - altså fløjten - har fået de skrappe, grønne farver frem.

De hvide, svævende porcelænsdele er inspireret af den lette fløjte, mens den tunge, mørke keramik symboliserer bassen i Michala Petris og Niels-Henning Ørsted Pedersens fortolkning af »Poul sine høns«. »Nat og dag« er titlen på Tove Skov Larsens værk.

(Fotos: Lars Salomonsen)

Billedkunstneren Kate Skjerning har kaldt sine værker for »Sensommerflugt«. Farverne er præget af det smukke efterårsvejr, der var, mens hun lavede billederne.

Ane Davidsen har lavet blomsterlyshaver med høns. Det er drejet og modelleret porcelæn med indfarvet og blank glasur.

Ni kvinder slipper hønsene løs

Udstilling. Nogle gange gælder det om ikke at vælge den lette vej. Det erkender kunstnerne bag udstillingen »Poul sine høns...« på Dansk Centralbibliotek i Flensborg.

FLENSBORG. Der er vel kun en enkelt sang, der kan måle sig med »Se den lille kattekilling«, og det er »Poul sine høns«. De fleste af os har vel hørt den tit nok. Kun gennem Niels-Henning Ørsted Pedersens bas og Michala Petris fløjte er den til at holde ud endnu engang.

Nu er sangen blevet tema for en udstilling med kunsthåndværkergruppen Nonagon, der

udstiller på Dansk Centralbibliotek i Flensborg. Gruppen har ni medlemmer, og to af dem, Ane Davidsen (København) og Laila Stemmler Hansen (Hjarup ved Kolding), var ikke med på det gruppe-møde, hvor sangen blev valgt som udstillingstema.

- Ellers ville jeg nok også have nedlagt veto mod den sang, ler Laila Stemmler Hansen.

Bagefter synes hun dog, det er godt nok, at hun ikke var med, da beslutningen om »Poul sine høns« blev truffet.

- Jeg ville nok have valgt noget musik, jeg synes bedre om, men så ville min kunst nok være blevet, som den plejer. Det hele ville nok være blevet lidt mere kedeligt. »Poul sine høns« var med til at skubbe mig ud i noget, jeg normalt ikke ville gøre. Jeg plejer

for eksempel aldrig at arbejde med neon-ting, siger Laila Stemmler Hansen.

Den fælles vedtagne musik forpligtede. »Man kunne ikke bare sparke den væk og vælge den lette vej«, som hun formulerer det.

Hemmeligheder

Laila Stemmler Hansen udstiller værker i læder. »Don't let the chickens out« hedder hendes serie af små skrin, hvor man i mere end én forstand kan opbevare gode eller dårlige hemmeligheder.

Ane Davidsen viser porcelæn med indfarvet glasur og kanter af guld eller platin. »Blomsterliv« hedder brugstingene, der alle har en høne hist og pist.

- Problemet med musikken er,

at den er meget konkret. Det havde været lettere at arbejde til musik, der var mere abstrakt, siger Ane Davidsen.

Hun stræber efter at smelte det overdådige og ekstravagante sammen med det poetiske.

Alle kunsthåndværkerne har lavet deres værker specielt til udstillingen i Flensborg, og det er første gang, gruppen har arbejdet ud fra et fælles tema.

Alle fra Designskolen

Nonagon betyder nikant og henryder til gruppens størrelse på ni medlemmer. Foruden Ane Davidsen og Laila Stemmler Hansen er det keramikerne Tove Skov Larsen (Vamdrup), Árný Birna Hilmarisdóttir (Kolding), Inge Vestergaard Sørensen (Blåvand), Susan Lange (Store Anslet ved

Haderslev), Anette Borch (Almind ved Kolding), billedkunstneren Kate Skjerning (Oksbøl) og tekstilformgiveren Gry Aalling (Sommersted).

Alle er uddannet fra Designerskolen i Kolding og er medlemmerne af Sydjyllands-kredsen under Danske Kunsthåndværkere.

Da udstillingen blev åbnet i aftes spillede de to Duborg-elever Rasmus von Rüden og Lennart Dose henholdsvis trompet og klaver. Musikken var, ja gæt selv...

»Poul sine...« - udstilling med kunstnergruppen Nonagon på Dansk Centralbibliotek i Flensborg. Varer til den 23. juni.

Hans Chr. Davidsen

Den blonde dame på cyklen

Anmeldelse. »Landpartie« fra NDR Fernsehen kan også opleves i bogform. Nummer seks i serien tager turen langs Slien.

HANNOVER. »Die nette Blonde« bliver Heike Götz kaldt - hende, der cykler rundt i udsendelsen »Landpartie« i NDR Fernsehen. Hendes programmer er stille oaser blandt mange andre hektiske bombardementer på skærmen, og derfor har hun godt fat i et publikum fra den modne alder og op-efter. I »Landpartie« kan der gå flere sekunder uden tale, underlægningsmusik, bulder eller brag.

En sjældenhed.

Heike Götz er ingen gammel ræv i journalistikken. Hun stammer fra Grimmen i Mecklenburg-Vorpommern. I DDR var det dog ikke kun én selv, der havde indflydelse på valget af erhverv. Det havde staten også, så selv om Heike Götz drømte om at blive journalist, endte hun som lærer i Berlin. Efter DDRs fald blev hun nyhedsoplæser i ungdomsradioen DT64 og senere ved Ostdeutscher Rundfunk Brandenburg.

Det oplæserjobbet blev for meget rutine, gennemgik hun en masterlære som journalist. I marts 1999 tonede hun frem i den første Landpartie-udsendelse, og siden er det blevet til 70 af slagsen. Udsendelsens ide er enkel: Den vide-

begærlige og frem for alt ydmyge kvinde tager på udflugter til kendte og mindre kendte seværdigheder i Slesvig-Holsten, Niedersachsen og Mecklenburg-Vorpommern. Her besøger hun små caféer, kunsthåndværkere, fiskere, landmænd, gartnere, kokke og kunstnere. Med andre ord: En verden, der ligger uden for den højteknologiske og for mange også stressede hverdag. En verden af i går, uden at det bliver alt for nostalgisk.

Heike Götz er dog den smukke forgrundsfigur i foretagendet. Det er de to forfattere Ulrich Koglin og Achim Tacke, der har udviklet konceptet bag udsendelsen. De har udsendt et nyt bind i den bogserie, der følger udsendelserne

- det sjette i rækken.

Her besøger de også flere lokaliteter ved Slien: Fiskeren Jörn Ross fra det gamle fiskerkvarter Holm i Slesvig, Globus-parken ved Gottorp Slot, søredningstjenesten i Masholm, bådebyggeren Matthias Paulsen fra Tysklands mindste købstad, Arnæs, museumshavne i Kappel og internettet på Louisenland Gods. Er man til Landpartie på tv, er man bestemt også til denne bog, der byder på et par timers hyggelig læsning.

Ulrich Koglin/Achim Tacke: Landpartie 6. 180 sider, 15,90 euro (Schlütersche).

Hans Chr. Davidsen